

Zuzana Pospíšilová
ilustrovala Daniela Skalová

FILIP A MATĚJ VE ŠKOLCE

S úkoly pro předškoláky

Zuzana Pospíšilová
ilustrovala Daniela Skalová

FILIP A MATĚJ VE ŠKOLCE

S úkoly pro předškoláky

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Zuzana Pospíšilová

Filip a Matěj ve školce

S úkoly pro předškoláky

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
www.grada.cz
jako svou 8561. publikaci

Ilustrace Daniela Skalová
Redakce textu Lucie Švecová
Korektury Veronika Hrabánková
Grafická úprava Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 88
Vydání 1., 2022

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2022
Cover Illustration © Daniela Skalová, 2022

ISBN 978-80-271-4947-6 (pdf)
ISBN 978-80-271-3188-4 (print)

Obsah

Drobky pro vrabečka	7
Nehoda	11
Jeskyňe pro zlatokopy	17
Bacílek	21
Rytíři na talíři	25
Pozor na medvěda!	29
Pohádková babička	35
Levá a pravá	39
Připravte se na přistání	45
Přecházení se zebrou	51
Domácí zvířátka	57
Orchestr	63
Vodnický pátek	69
Co všechno už umím?	75

Drobky pro vrabečka

Naučíš se plnit povinnosti, nedrobit při jídle, počítat do pěti, rozvíjet jemnou motoriku prstů a zavazovat si tkaničky.

Filipa a Matěje si lidé často pletou. A to dokonce i maminka s tatínkem. Je to tím, že jsou nejen bratři, ale ještě k tomu dvojčata.

Přestože vypadají stejně, každý je jiný. Zatímco Filip je tak trochu hr, pořád někde běhá, někam leze a s někým závodí, Matěj je klidný, rád něco objevuje, zkoumá nové věci a nad vším přemýšlí. Filip je neposeda a rošťák, Matěj je naopak tichý a raději si prohlíží knížky. Oba ale milují zábavu a dobrodružství.

„Matěji, vstávej! Musíme si pospíšet!“ snažila se maminka vzbudit jednoho ze synů.

Filip už byl umytý a seděl u stolu, ale Matěj se stále ještě nechtěl probudit z hezkého snu.

Když se mu konečně podařilo rozlepit oči, prohlásil: „Ale já do školky nechci!“

„Nedá se nic dělat. Všichni máme povinnosti. Já musím do práce, ty musíš do školky. A Filip taky,“ snažila se mu domlouvat maminka.

„Já nemusím,“ rozumoval Filip. „Já chci! A to je velký rozdíl!“ Maminka se rozesmála. „To máš tedy pravdu.“

„Dneska budeme s kluky stavět tajnou skrýš,“ oznámil Filip. To byl ten hlavní důvod, proč se do školky těšil ještě víc než jindy.

Když to Matěj uslyšel, zvedl se z postele a neochotně se odšoural do koupelny. Na stavění jeskyně se také těšil, ale do školky už tolik ne.

„Snídaně!“ zavolala maminka z kuchyně, aby si Matěj pospíšil.

I u stolu byli oba bratři jako den a noc. Zatímco Filip už stihl sníst celý krajíc chleba, Matěj zvládl sotva půlku. Na rozdíl od Filipa ale vůbec nenadrobil.

„Měli bychom si asi pořídit nějakého vrabečka,“ povzdechla si maminka.

„Jo, to by bylo prima,“ nadchl se hned Filip. „Naučil bych ho mluvit!“

„Především by ale po tobě vyzobal ty drobky. Podívej se, jak to na stole i pod ním vypadá!“ upozornila Filipa maminka.

Po snídani se Matěj převlékal do kalhot a trička, které mu maminka nachystala, a Filip si hrál na vrabečka. Zobáček sice neměl, ale vytvořil si ho z palce a ukazováčku. Jako vrabec pak po jednom sbíral drobky a dával je na prázdný talíř. Musel uznat, že jich nebylo málo. Chystal se je spočítat, i když jich bylo nejspíš víc než pět. Poté strčil talířek s drobečky za okno. Byl zvědavý, jestli tam zůstanou i odpoledne, až se vrátí ze školky.

„Už máme nejvyšší čas,“ popoháněla kluky maminka.

Matěj stál v předsíni u dveří a snažil se zavázat si tkaničky. Povedlo se mu to, ale každá smyčka byla jiná, a tak tkaničky rozvázal a zkusil to znova. Tentokrát si představil, že jsou to dva neposlušní hadi, které musí zkrotit. Díky tomu se mu to povedlo, ale pro jistotu tkaničkám ještě domluvil: „A ne, abyste se zase rozvázaly!“

Umím, zvládnou, dokážu...

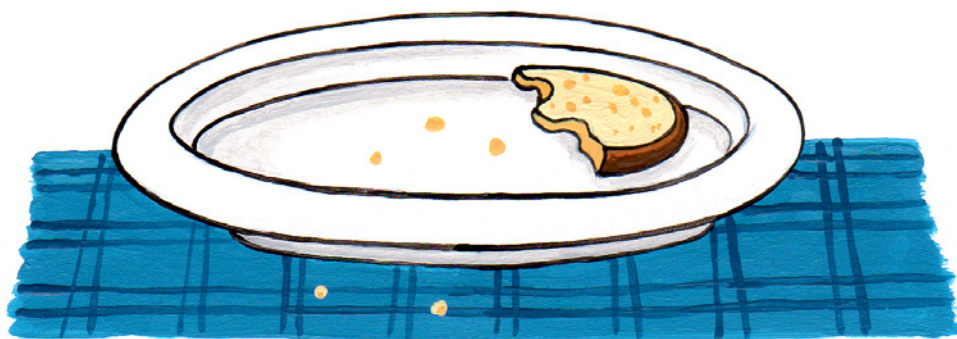
Filip chtěl spočítat drobečky.

- ✓ Umíš počítat do pěti? Ukazuj si při tom jednotlivé prsty na ruce, je jich také pět.
- ✓ Nauč se říkanku z paměti.

Jedna, dvě, tři, čtyři, pět,
naučím se jistě hned.
Jedna, dvě, tři, čtyři, pět,
chci spočítat celý svět.

- ✓ A umíš počítat třeba i do deseti nebo do dvaceti? Zkus to, a když si nebudeš vědět rady, maminka nebo tatínek ti poradí.

Na obrázku je velký nepořádek. Samé drobečky.

- ✓ Spočítej, kolik je drobků na talířku a kolik kolem něj.
(na talířku jsou tři drobků, kolem něj dva)
- ✓ Víš, kde jich je víc?
(na talířku)